
KLISTEROWAĆ (3) *vb impf*

Teksty nie oznaczają é oraz ó; o prawdopodobnie jasne (tak w -ować); a jasne.

inf klisterować (2). ◇ praet 3 pl m pers klisterowali (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Robić komuś lewatywę (3) :

klisterować kogo (2): BOgáty pijánicá związał łobie głowę/ Doktorowie łie zefzli/ czynić o tym mowę. Ieden rzeczé/ pewnie go muśi klifsterowác/ Ten rzeczé/ wieręc y zioł łzkodá ná to płowác. RejFig Ee, Ee.

klisterować z czym (1): Też zmiefzac tę żywiczę z łokiem przęłlkowym á pić/ czyrwoną biegunkę zwirzchniech thrzew poślą zaftanawia/ Iefłti z infzich tedy klifsterowác/ z łokiem babczanym á z tyzanną FalZioł III 30d.

Cf KLISTEROWANIE

ZCh